

să poate întrebuința regula următoare: pentru $\text{tg } \frac{1}{8}$, a înmulți 8 cu 9, ceea ce dă 72 picioare (21^m95); pentru $\text{tg } \frac{1}{9}$ și $\frac{1}{10}$ a înmulți indicele respectiv cu $8\frac{1}{2}$, și pentru încrucișări de indice

mai ridicat, a înmulți indicele cu 8, Pentru încrucișări cu indice mai mic de 8 trebuie adoptată lungimea teoretică, pentru că în acest caz curba AF dă un joc indostulător în K.

CORESPONDENȚA

Primim și publicăm cu plăcere următoarea scrisoare pe care ne-o adresează Dl architect Dobrescu.

București, 29 Noembrie 1898.

Stimate Domnule Proca,

În buletinul Societății Politehnice din Noembrie, No. 11, se află aproape de sfârșit un articol intitulat: «Un apel» și semnat cu litera A.

Nesciind pe autor și neavând onoarea să-l cunosc, îmi permit a mă adresa D-tale rugându-te că, dacă cunoașteți pe autor, să aveți buna-voință să îi comunicați următoarele:

«Către sfârșitul articolului D-sale se află frazele: Răul de care suferim, dupe mine, provine din negarantarea titlului de inginer. Astăzi etc. . .

Nu crede Dl autor că ar fi bine ca pe lângă titlul de inginer, adică în ceea ce concerne pe ingineri, să adauge «că pe lângă titlul de inginer sau architect» fiind că, cred că și arhitecții suferă tot de răul de care D-sa se plânge și îl constată.

Îmi permit a atrage atențiunea D-lui autor al articolului «Un apel» numai în calitate de membru al Societății Politehnice, din care am onoare a face parte de câți-va ani și pentru care am cea mai deosebită considerațiune.

Mulțumindu-vă pentru comunicarea ce cred că o veți face D-lui «A.», vă rog, încă o dată, ca

să scuzați permisiunea ce mi am luat a vă derangia, și să primiți expresiunea cordialelor mele salutări.

Ath. Dobrescu

Fost architect la Minist. Instr. Publice
146, Știrbei-Vodă.

D-le Redactor,

În numărul trecut am pomenit despre ușurința cu care cineva își poate însuși titlu de *inginer* și pot să adaog că acelaș lucru se petrece și cu titlul de *architect*; ba poate comparativ pe o scară mai întinsă și am denunțat această ușurință ca un rău ce amenință a ne descredita și compromite.

Astăzi voi arăta cât de ușor poate cine-va deveni specialist dând și câte-va exemple. Nume proprii nu voi cita, dar sunt gata a le produce dacă mi se vor cere, exemplele ce aduc fiindu-mi personal cunoscute sau povestite de persoane demne de încredere.

Armata a produs o sumă de amatori-ingineri în timpul din urmă, mai ales de când ofițeri au fost însărcinați cu lucrări de topografie, primul exemplu ce voi cita, va fi deci luat din corpul ofițeresc, el a fost ofițer, din cauze care nu voi să știu, și-a dat demisia din armată; curajos de altmintrelea, profitând de simpatii și de cunoștințe, a fost primit într'un serviciu de construcțiuni, mai întâi ca supraveghetor, apoi ca ta-

șeron. Lipsa de serioșitate a făcut ca inginerul dirigințe să i retragă lucrarea.

Aceasta a supărat pe ofițerul demisionar și l'a făcut să reclame Direcțiunii Generale și Ministerului Lucrărilor Publice. Reclamațiunea era semnată X, *antreprenor de Lucrări Publice*.

Admirați modestia D-lui X. Cine l'ar fi putut împiedeca oare să și semneze reclamațiunea dându și alt titlu, de care articol din lege i-ar fi fost teamă?

Reflexiunea aceasta a făcut'o de sigur, căci prima dată când mai întâlnesc numele acestui domn, îl găsesc însoțit de calificativul «*Inginer.*»

Un alt corp care dă un important contingent de *ingineri*; după cum șcim, e acel al *Hotarnicilor*. Profitând de faptul că cuvântul *arpenteur*, *Feldmesser* a fost tradus în românește cu cuvântul *inginer-hotarnic* și de ușurința cu care posesorul titlului era calificat de *inginer* prin abreviație, acești domni semnează chiar acte, anunțuri cu titlu prescurtat: *Inginer*, în scop, de sigur, nu de a face economie de opt litere scrise sau imprimate.

Marea majoritate a hotarnicilor, recrutați în chipul știut, usurpează titlul de *inginer*, practică meseria de inginer, arhitect etc. compromițând o clasă întreagă de oameni muncitori.

Cine n'a văzut prin ziare anunțuri semnate: inginer X, știut și cunoscut ca hotarnic, cu abia câte-va clase gimnaziale drept tot bagajiu științific, cari să însărcinează cu *efectuări de planuri de moșii, case mori, etc., expertize, instalațiuni electrice etc.* și cu toate astea nimeni n'a protestat contra acestor speculațiuni.

Inginerii adevărați să mărgineau să suridă, în Societatea Politehnică chestiunea era pusă însă, nu să lua nici o hotărîre, fapt care nu să espică de cât prin acea că chestiunea nu era încă *actuală*, astăzi însă când acești amatori să constituiesc în *corp* în potriua inginerilor credem că chestiunea merită atențiune.

In trecut ¹⁾ voi aminti că ingineri-amatori își umflă rîndurile cu *conducători*, cari, anticipând asupra titlului, să gratifică singuri de ingineri.

¹⁾ Nu insistăm asupra D-lor Conducători informați fiind-că chestiunea lor va fi adusă în curând în discuție.

Eată un facsimile de prospect ce cu sutele a fost distribuit în țară, de un fost conductor.

BIROU TECHNIC

Arhitectură-Inginerie
Hotărnicie

DIRECȚIUNEA

No. Strada No.
BUCURESCI

Stimată Doamnă,

Avem onoare a vă face cunoscut că, pentru a satisface cerințele doritorilor de a avea planuri de case, de locuri, hotărnicii de moșii, parcelări, expertize, cum și orice lucrări de Arhitectură, Inginerie și Hotărnicie, s'a deschis, cu un personal tehnic ales, Biroul din str..... No....., București, unde se execută, artistic, consciincios și eștin, lucrările privitoare la arta tehnică,

Cu încredere de a vă servi, vă rugăm să primiți, stimată Doamnă asigurarea distinșei noastre considerațiuni.

Director,

Inginer X

Expert al Tribunalului Il'ov.

Semnataru prospectului este un conductor, pleca dintr'un serviciu de construcțiuni, de unde bune referinte n'ar putea să aducă.

Și acest D-n care n'a putut nimic face, condul și dirigeat să însărcinează acum cu tot felul de lucrări speciale, mai putem oare sta indiferenți și nu ni se impune oare reacțiunea?

Un oare-care, dând rețete fără să aibă drept, e condamnat pentru exercițiu de medicină ilegală.

Cine ar îndrăzni să vândă cea mai inofensivă doctorie, sau să facă avocatură și totuși fel de fel de indivizi practicând meserii de care n'au nici cea mai elementară idee, rămân nepedepsiți.

Comparațiunea de mai sus să presintă de la sine spiritului.

A lăsa pe un ignorant să construească etc., nu e oare tot așa de periculos pentru societate ca și practica liberă a medicinei sau liberul comerț cu doctorii și otrăvuri, ori facere de avocatură?

Pe lângă categoriile de mai sus de uzurpatori, mai trebuiesc citați toți zidarii, care întocmesc planuri și le execută pe comptul particularilor, pe toți streinii care venind în țară cu nițică știință de desen și cu multă îndrăzneală, să stabilesc arhitecți sau ingineri, apoi pe toți *intreprinzătorii de lucrări publice* ne specialiști cari din garderobari pe la sălile de spectacole, cârciumari, tinichigii sau ceasornicari ajung întreprinzători, apoi constructori și în fine ingineri.

Ce dezastruoasă impresie fac clădirile noastre private, ce lipsă de gust și ce risipă în toate instalațiunile să scie. Cum să avem un stil pentru clădiri, cum să aibă caracter orașele noastre, când constructorii și *arhitecții* sunt: bulgari, nemți, italieni serbi, etc.

Cum să avem construcțiuni economice, când cele proiectează și construiesc, nu au nici primile elemente ale artei de a construi.

Voind a conchide ved că problema pusă data trecută apare mai complexă, căci ea coprinde pe lângă garantarea titlului de inginer și arhitect și pe aceea a *titlului de întreprinzător de lucrări publice*, precum și reforma regulilor de admisibilitate la licitațiuni pentru lucrări publice și regulamentelor comunelor urbane relative la aprobarea proiectelor, și de aceea în numărul viitor vom examina cestiunea din aceste puncte de vedere.

A

D-lui redactor Bul. Soc. Pol.

Răspuns la Articolul din Baletin No. 11

Un Apel

Condițiunile generale pentru întreprinderi de lucrări publice, promulgate cu decret regal, din 1892 vorbesc de «*Ingineri sau arhitecți căror li s'a recunoscut dreptul de liberă practică în țară*»

Sunt șese ani de când aceste condițiuni generale fac parte din toate contractele de lucrări publice, ce statul le încheie cu diferiți întreprinzători ear liniile semnalate sunt în art. 1 chiar; totuși

dreptul de liberă practică nu se acordă de nici o autoritate, nefiind o lege pentru aceasta.

Această anomalie dovedește că autorul caetului general de sarcine a avut în vedere alte profesii pentru care există legiferat un asemenea drept și a crezut că se va prezenta un proiect analog și pentru Ingineri.

A trecut cam mult de atunci și autoritățile noastre, sunt în penibilă situație a încheia contracte cu articole iluzorii.

C. R.

